

Uzasadnienie

Uchwałą Nr 152/XXVII/2017 z dnia 13 września 2017 r. Rada Powiatu Gorzowskiego na podstawie art. 12 pkt 8 lit. „i” ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1868) oraz art. 36, art. 43 ust. 1 i 2, art. 60 ust. 3 i ust. 4 „b” pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (t.j. Dz. U. z 2007 Nr 14, poz. 89 ze zm.), w zw. z art. 204 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1638 ze zm.), dokonała zmiany uchwały Rady Powiatu Gorzowskiego Nr 59/IX/2007 z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie postawienia w stan likwidacji Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Kostrzynie nad Odrą poprzez zmianę § 5 ust. 1 i ustalenie terminu zakończenia czynności likwidacyjnych na dzień 31.12.2042 r. (uchwała zmieniająca została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego z 18 września 2017 r. poz. 1951).

Rozstrzygnięciem nadzorczym nr NK-I.4131.194.2017.ABej z dnia 12 października 2017 r. (doręczonym 16 października 2017 r.) Wojewoda Lubuski stwierdził nieważność uchwały Nr 152/XXVII/2017, gdyż Jego zdaniem narusza ona zasady określone w art. 2 i 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, tj. zasadę demokratycznego państwa prawa oraz zasadę legalizmu. Wojewoda Lubuski kwestionuje legalność ustalonego terminu zakończenia czynności likwidacyjnych oraz zarzuca Radzie Powiatu Gorzowskiego wypaczenie ustawowo określonej instytucji likwidacji jednostki.

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2017 roku, sygn. akt: II SA/Go 1104/17, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim odrzucił skargę Rady Powiatu Gorzowskiego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubuskiego z dnia 12 października 2017 roku, znak: NK-I.4131.194.2017.ABej. W treści uzasadnienia w/w orzeczenia Sąd I instancji wskazał, iż Rada Powiatu Gorzowskiego nie posiada legitymacji czynnej do wniesienia skargi na akt nadzoru, albowiem z brzmienia art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 roku o *samorządzie powiatowym* (Dz. U z 2016 r. poz. 814) [dalej: „u.s.p.”] nie wynika, aby skargę na podstawie powyższego przepisu mógł wnieść skutecznie inny podmiot niż powiat albo związek powiatów. Zdaniem WSA w Gorzowie Wlkp., oznacza to, iż legitymacja skargowa przyznana jest powiatowi, a nie poszczególnym organom owej jednostki samorządu terytorialnego.

Powiat Gorzowski dowiedział się o powyższym orzeczeniu w dniu 13 grudnia 2017 roku, tj. z momentem zaznajomienia się z aktami sprawy o sygnaturze II SA/Go 1104/17 przez profesjonalnego pełnomocnika, upoważnionego przez Starostę Gorzowskiego (*vide*: akta sprawy o sygnaturze: II SA/Go 1104/17). Postanowienie z dnia 12 grudnia 2017 roku, sygn. akt: II SA/Go 1104/17, nie zostało doręczone Radzie Powiatu Gorzowskiego.

Co ważkie, skarga Rady Powiatu Gorzowskiego z dnia 23 października 2017 roku na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubuskiego z dnia 12 października 2017 roku, znak: NK-I.4131.194.2017.ABej, została złożona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. za pośrednictwem organu nadzoru w przepisany ustawowo terminie.

Konkludując, Powiat Gorzowski, reprezentowany w myśl art. 2 ust 2 u.s.p. w zw. z art. 34 ust. 1 u.s.p. przez Starostę, nie wniósł w przepisany terminie skargi na w/w akt nadzoru Wojewody Lubuskiego, co implikuje przyjęciem twierdzenia, iż Skarżący (Powiat Gorzowski) pozbawiony został należytej ochrony sądowej, tak silnie statuowanej w Konstytucji RP (jako zasada) oraz Europejskiej Karcie Samorządu Terytorialnego. Nadzór nie może ograniczać ochrony samodzielności działań samorządu, albowiem organy te muszą dysponować narzędziami pozwalającymi na zakwestionowanie podjętych w stosunku do nich rozstrzygnięć. Nadzór nie może

ograniczać samodzielności samorządu terytorialnego, paraliżować jego działań, a tym bardziej odbierać należnej ochrony sądowej. tak szeroko przyjętej w ramach Konstytucji RP oraz w ustawach pobocznych (tak: M. Karpiuk, *Samorząd terytorialny a państwo. Prawne instrumenty nadzoru nad samorządem gminnym*, Lublin 2008, s. 10 – 12). Nie ulega wątpliwości, iż instrumenty nadzoru powinny być wdrażane jedynie w przypadkach koniecznych (tak: B. Dolnicki, *Nadzór nad samorządem terytorialnym*, Katowice 1993, s. 275).

Błędna interpretacja przepisów prawa, która nie jest jednolita w orzecznictwie, a w szczególności w piśmiennictwie, nie może przesądzać o przyjęciu stanowiska, jakoby Powiat Gorzowski uchybił terminowi ze swojej winy. Przyjęcie takiego stanowiska, mogłoby w pewnych sytuacjach doprowadzić do pozbawienia powiatu faktycznej ochrony sądowej. Przypomnieć w tym miejscu należy, że w orzecznictwie podkreśla się, iż zasadą powinno być poszukiwanie takiej wykładni przepisów – tu art. 85 ust. 3 u.s.p. – która nie będzie prowadziła do pozbawienia powiatu prawa do ochrony sądowej i zaskarżania aktów nadzoru (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 03.03.2011 roku, sygn. akt II SA/Sz 154/11 (vide: wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 01 września 2016 roku, sygn. akt: II SA/Go 504/16). Powiat Gorzowski złożył skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubuskiego z dnia 12 października 2017 roku, wybierając jeden z organów powiatu. Podobnie wypowiedział się NSA w swoim postanowieniu z dnia 09 marca 1999 roku, sygn. akt II SA/Łd 2532/98. Odmowa przywrócenia terminu, a następnie odrzucenie skargi Powiatu Gorzowskiego, byłoby zaprzeczeniem zasady wynikającej z art. 165 ust. 2 Konstytucji RP. Norma ta gwarantuje, iż samodzielność jednostek samorządu terytorialnego podlega ochronie sądowej. Jednostkom tym powinna być przyznana czynna legitymacja sądowa, a „samodzielne jednostki samorządu terytorialnego muszą posiadać możliwość własnego dochodzenia swych praw przed sądami”. Chodzi tu o dobro wspólne i interes publiczny, który podlega ochronie zgodnie z konstytucyjnymi zasadami ustroju państwa (Monika Haczkowska, *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, LexisNexis 2014*). Od samego początku intencją strony skarżącej, tj. Rady Powiatu, było zaskarżenie aktu nadzoru Wojewody Lubuskiego. Niepoprawna egzegeza w/w przepisów nie może ujmować czynnego udziału Powiatu Gorzowskiego w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Zatem, Powiat Gorzowski jest zobowiązany, z daleko idącej ostrożności procesowej, do wystąpienia z wnioskiem o przywrócenie uchybionego terminu, wraz z dopełnieniem niedopełnionej czynności w postaci złożenia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubuskiego.

W tych okolicznościach, podjęcie rzeczony uchwały stało się konieczne.